

Oyun Bitti

– Saliha Kaşıkır · 06 Kasım 2010

Oyun bitti ve kapandı perdeler
Nefsim daralıyor ömrümün levazım yokuşlarında
Bir incecik sızı düşüyor yüreğime
Bir kıvılcım büyüyor avuçlarımda
Orta yaşlı bir kadın sahneden inmiş az önce
Hüzün ve hicran şarkıları söylemiş uvertür gecelere

Gözlerinden vefa bozası içtiğimi sanmışım
Vefayı hiç bilmeyen insanların
Ve mertlik türküleri dinlemişim
Çok sesli namert korosundan
Bu çarpık şehirde, yağmalanmış duygularım
Yaşadığımı sanmışım
Yanağıma süzülen yaşlarmış yaşamışlığım

Yüzümün bu son hali, son çöküşüm
Dizi filmlere dönmüş hayatla telaşım
Katlanarak büyümüş bir hırs içimde
İçim dışım akşam sofrası
Bir sürü coşkuyu söndürmüşüm
Bağırdıkça susmuş isyanım
İç sesim dövmüş yüreğimde ki ikilemleri

Fethedilmeyi beklerken
Kaybedilmiş ülkelere dönmüşüm
Çabalamak nafile ön yargılara
Korkular kibrit çakmış var olmaya
İmkânsızın kılıcıyla kesmişim içimde ki çocuğu
Ben demeden hep gül vermişim, peşin hükümlere
Ya da çoktan taşınmış benden bencilliğim

Kurşun kalemle yazılmamış alinyazım
Baştan başlamak için silinmesin diye
Oyun burada bitti işte ve kapanıyor perde
Usulca yuvarlanıyorum geceye

Ve szlp geçerken karanlığın içinden
Ay ışığında ayak izlerimi bırakıyorum